

Publicerad 2015-09-13 13:57 av Larz Gustafsson

DEN FÖRSTA KLARA LÅGAN

den första klara lågan

brinner kanske aldrig ut

folk bär den som olympisk eld

tills livet här tar slut

den flämtar efter syre

under många glada år

och flammar åter upp när

längtan blivit alltför svår

det finns ett trots i drömmen

som kallas fantasi

det lever där på ont och gott

fast tiden drar förbi

mitt trots tar inte hänsyn till

det hopplösa däri

men vill jag framåt på min väg

så måste jag bli fri

LARZ GUSTAESSON 13/9 2015

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Larz Gustafsson med Poeter.se id #20037 innehar upphovsrätten